

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/771,
annettu 20 päivänä toukokuuta 2019,
tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja
direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Jotta unioni voisi säilyttää kilpailukykyänsä globaaleilla markkinoilla, sen olisi parannettava sisämarkkinoiden toimintaa ja pystyttävä vastaamaan niihin moninaisiin haasteisiin, joita yhä enenevässä määrin teknologiaan perustuva talouskehitys tuo tullessaan. Digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa esitetään kattava kehys, joka helpottaa digitaalisen ulottuvuuden liittämistä sisämarkkinoihin. Strategian ensimmäisessä pilarissa pyritään puuttamaan unionin sisäisen kaupan hajanaisuuteen tarkastelemalla suurimpia rajat ylittävän verkkokaupan kehitystä haittaavia esteitä, koska rajat ylittävä verkkokauppa muodostaa valtaosan rajat ylittävästä tavaroiden kuluttajakaupasta.
- (2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 26 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrätään, että unioni hyväksyy toimenpiteet, joiden tarkoituksena on toteuttaa sisämarkkinat tai varmistaa niiden toiminta, ja että sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus taataan. SEUT 169 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa määrätään, että unioni myötävaikuttaa kuluttajansuojan korkean tason saavuttamiseen toimenpiteillä, jotka se toteuttaa SEUT 114 artiklan nojalla sisämarkkinoiden toteuttamisen yhteydessä. Tämän direktiivin tavoitteena on löytää oikea tasapaino kuluttajansuojan korkean tason saavuttamisen ja yritysten kilpailukykyyn edistämisen välillä varmistamalla samalla toissijaisuusperiaatteen noudattaminen.
- (3) Tietty tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvät seikat olisi yhdenmukaistettava kuluttajansuojan korkean tason pohjalta todellisten digitaalisten sisämarkkinoiden toteuttamiseksi, oikeusvarmuuden lisäämiseksi ja liiketoimintaan liittyvien kustannusten vähentämiseksi erityisesti pienissä ja keskisuurissa yrityksissä, jäljempänä 'pk-yritykset'.
- (4) Verkkokauppa on yksi kasvun keskeisistä vauhdittajista sisämarkkinoilla. Sen tarjoamia kasvumahdollisuuksia ei ole kuitenkaan hyödynnetty läheskään täysimääräisesti. Jotta vahvistetaan unionin kilpailukykyä ja tuetaan kasvua, unionin olisi toimittava nopeasti ja kannustettava talouden toimijoita hyödyntämään kaikkia sisämarkkinoiden tarjoamia mahdollisuuksia. Sisämarkkinoiden koko potentiaali voidaan kuitenkin ottaa käyttöön vain, jos kaikkien markkinatoimijoiden on helppo osallistua rajat ylittävään tavarakauppaan, verkko-ostokset mukaan lukien. Sopimus oikeuden säännöt, joiden pohjalta markkinatoimijat toteuttavat liiketoimia, vaikuttavat keskeisellä tavalla yritysten päätöksiin tarjota tuotteitaan yli rajojen. Samat säännöt vaikuttavat myös kuluttajien halukkuuteen tehdä ostoksia verkossa ja heidän luottamukseensa tätä ostotapaa kohtaan.
- (5) Teknologian kehitys on johtanut sellaisten tavaroiden markkinoiden kasvuun, joihin on sisällytetty tai liitetty digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja. Koska tällaisia laitteita on yhä enemmän ja niitä käyttävien kuluttajien määrä lisääntyy nopeasti, tarvitaan unionin tason toimia, jotta voidaan varmistaa kuluttajansuojan korkea taso ja lisätä oikeusvarmuutta tällaisten tuotteiden kauppaa koskeviin sopimuksiin sovellettavien sääntöjen osalta. Oikeusvarmuuden lisääminen auttaisi vahvistamaan kuluttajien ja myyjien luottamusta.

⁽¹⁾ EUVL C 264, 20.7.2016, s. 57.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. maaliskuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 15. huhtikuuta 2019.

- (6) Tavarakauppaan sovellettavat unionin säännöt ovat edelleen hajanaiset, vaikka säännöt toimitusehdoista ja etäso-
pimuksiin tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyihin sopimuksiin ennen sopimuksentekoa
sovellettavista tiedonantovaatimuksista sekä peruuttamisoikeudesta on jo täysin yhdenmukaistettu Euroopan par-
lamentin ja neuvoston direktiivillä 2011/83/EU⁽³⁾. Muut keskeiset sopimusoikeuden osa-alueet, kuten sopimuk-
senmukaisuutta koskevat vaatimukset, oikeussuojakeinot siinä tapauksessa, että tavara ei ole sopimuksen mukai-
nen, ja tärkeimmät näiden oikeussuojakeinon käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt on tällä hetkellä
yhdenmukaistettu vähimmäistasolla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella 1999/44/EY⁽⁴⁾. Jäsenval-
tioilla on ollut mahdollisuus antaa unionin normeja tiukempia säännöksiä ja ottaa käyttöön tai pitää voimassa
sääntöjä, joilla varmistetaan vielä korkeamman kuluttajansuojan tason saavuttaminen. Ne ovat käyttäneet tätä
oikeuttaan eri seikkojen suhteen ja vaihtelevassa määrin. Tämän seurauksena direktiivin 1999/44/EY kansalliset
täytäntöönpanosäännökset eroavat toisistaan huomattavasti tietyissä keskeisissä osissa, kuten oikeussuojakeinon
hierarkian olemassaolon tai sen puuttumisen suhteen.
- (7) Nykyiset eroavuudet voivat vaikuttaa kielteisesti sekä yrityksiin että kuluttajiin. Kun yritykset suuntaavat toimin-
taansa muiden jäsenvaltioiden kuluttajille, niiden on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY)
N:o 593/2008⁽⁵⁾ nojalla otettava huomioon kuluttajan vakinaisen asuinmaan kuluttajasopimuksia koskevat
pakottavat säännökset. Koska nämä säännöt ovat eri jäsenvaltioissa erilaiset, yrityksille voi aiheutua ylimääräisiä
kustannuksia. Tämän vuoksi monet yritykset saattavat jatkaa toimintaansa mieluummin vain sijoittautumismaas-
saan tai vievät tuotteitaan vain yhteen tai kahteen jäsenvaltioon. Rajat ylittävään kauppaan liittyvien lisäkustan-
nusten ja muiden riskien välttelyn seurauksena yritykset menettävät mahdollisuuksia laajentaa liiketoimintaa ja
hyödyntää mittakaavaetuja. Tämä koskee erityisesti pk-yrityksiä.
- (8) Vaikka kuluttajien suojan taso on asetuksen (EY) N:o 593/2008 soveltamisen ansiosta korkea heidän tehdessään
ostoksia toisista jäsenvaltioista, lainsäädännön hajanaisuus heikentää myös kuluttajien luottamusta rajat ylittäviin
liiketoimiin. Epäluottamuksen taustalla on monia syitä, mutta kuluttajien suurimpia huolenaiheita on epävar-
muus keskeisistä sopimusperusteisista oikeuksista. Epävarmuutta esiintyy riippumatta siitä, onko kuluttajilla suo-
janaan oman jäsenvaltion kuluttajasopimuksia koskevat pakottavat säännöt tilanteessa, jossa myyjä suuntaa toi-
mintaansa näille kuluttajille yli rajojen, vai tekevtkö kuluttajat rajat ylittäviä sopimuksia sellaisen myyjän kanssa,
joka ei harjoita kaupallista toimintaa kuluttajan jäsenvaltiossa.
- (9) Vaikka tavaroiden verkkokauppa muodostaa valtaosan rajat ylittävistä kaupasta unionissa, eroavuudet kansalli-
sissa sopimusoikeudellisissa säännöksissä aiheuttavat ongelmia sekä etämyyntikanavia käyttäville että perinteistä
kauppaa harjoittaville vähittäiskauppiaille ja estävät näitä laajentamasta toimintaansa yli rajojen. Tämän direktii-
vin olisi katettava kaikki myyntikanavat, jotta voidaan luoda tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille yrityksille,
jotka myyvät tavaroita kuluttajille. Vahvistamalla tällä direktiivillä kaikkiin myyntikanaviin sovellettavat yhdenmu-
kaiset säännöt voitaisiin välttää eroavuudet, jotka aiheuttavat kohtuutonta rasisitusta niille unionissa toimiville yhä
lukuisammille vähittäiskauppiaille, jotka myyvät tavaroita sekä perinteisen että verkkokaupan kautta. Unionin
kuluttajansuoja- ja markkinointilainsäädäntöä koskeva 29 päivänä toukokuuta 2017 julkaistu komission toimi-
vuustarkastus, joka kattoi myös direktiivin 1999/44/EY, vahvisti, että on edelleen tarpeen säilyttää kaikkia myyn-
tikanavia koskevat yhdenmukaiset kulutustavaroiden kauppa ja niihin liittyviä takuita koskevat säännöt.
- (10) Tämän direktiivin sisältämiä sääntöjä olisi sovellettava tavarakauppaan, digitaalisia elementtejä sisältävät tavarat
mukaan luettuina, vain niiden sopimusoikeuden keskeisten osien suhteen, joiden avulla voidaan poistaa sopi-
musoikeudesta johtuvat kaupan esteet sisämarkkinoilla. Tätä varten olisi yhdenmukaistettava täysin säännöt,
jotka koskevat sopimuksenmukaisuutta koskevia vaatimuksia ja kuluttajien saatavilla olevia oikeussuojakeinoja
siinä tapauksessa, että tavara ei ole sopimuksen mukainen, ja tärkeimmät näiden oikeussuojakeinon käyttöä
koskevat yksityiskohtaiset säännöt, ja kuluttajansuojan tasoa olisi parannettava direktiiviin 1999/44/EY verrat-
tuna. Jos kuluttajasopimusoikeuden tietyt keskeiset seikat on täysin yhdenmukaistettu, yritysten ja erityisesti pk-
yritysten olisi helpompi tarjota tuotteitaan muissa jäsenvaltioissa. Keskeisten sääntöjen täyden yhdenmukaistami-
sen ansiosta kuluttajat voisivat nauttia kuluttajansuojan korkeasta tasosta ja hyvinvointihyödyistä.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/ETY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, kulutustavaroiden kauppa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista (EYVL L 171, 7.7.1999, s. 12).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 593/2008, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, sopimusveloitteisiin sovelletta-
vasta laista (Rooma I) (EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6).

- (11) Tällä direktiivillä täydennetään direktiiviä 2011/83/EU. Direktiivin 2011/83/EU säännökset koskevat pääasiassa ennen sopimuksetekoa sovellettavia tiedonantovaatimuksia, etäsopimuksiin ja muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyihin sopimuksiin liittyvää peruuttamisoikeutta sekä tavaroiden toimittamista ja vaaranvastuun siirtymistä, kun taas tällä direktiivillä käyttöön otettavat säännöt koskevat tavaroiden sopimuksenmukaisuutta, kuluttajien saatavilla olevia oikeussuojakeinoja siinä tapauksessa, että tavara ei ole sopimuksen mukainen, sekä näiden oikeussuojakeinojen käyttöä koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä.
- (12) Tätä direktiiviä olisi sovellettava ainoastaan sellaisiin irtaimiin esineisiin, jotka ovat tässä direktiivissä määriteltyjä tavaroita. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi voitava vapaasti säännellä myyntisopimuksia, jotka koskevat kiinteää omaisuutta, kuten asuinrakennuksia, ja sen tärkeimpiä osatekijöitä, joiden on tarkoitus muodostaa keskeinen osa tällaista kiinteää omaisuutta.
- (13) Tämän direktiivin ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/770⁽⁶⁾ olisi täydennettävä toisinaan. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt tavarakauppaa koskevien sopimusten tietyistä vaatimuksista, kun taas direktiivissä (EU) 2019/770 vahvistetaan säännöt digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen toimittamista koskevien sopimusten tietyistä vaatimuksista. Jotta voidaan vastata kuluttajien odotuksiin ja varmistaa toimittajille selkeä ja yksinkertainen oikeuskehys, direktiiviä (EU) 2019/770 olisi näin ollen sovellettava digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen toimittamiseen myös aineellisella välineellä, kuten DVD- ja CD-levyillä, muistikorteilla ja muistikorteilla toimitettavan digitaalisen sisällön toimittamiseen, sekä aineelliseen välineeseen itseensä, edellyttäen, että aineellinen väline toimii yksinomaan digitaalisen sisällön siirtovälineenä. Tätä direktiiviä olisi sitä vastoin sovellettava tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin, mukaan lukien digitaalisia elementtejä sisältävät tavarat, joiden toimintojen suorittamiseen tarvitaan digitaalista sisältöä tai digitaalinen palvelu.
- (14) Tässä direktiivissä määritellyn ilmaisun ”tavarat” olisi katsottava sisältävän myös ”digitaalisia elementtejä sisältävät tavarat”. Sen vuoksi ilmaisulla olisi viitattava myös mahdolliseen digitaaliseen sisältöön tai digitaaliseen palveluun, joka on sisällytetty tai liitetty tällaisiin tavaroihin siten, että kyseisen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun puuttuminen estäisi tavaran toimintojen suorittamisen. Tavaraan sisällytetty tai siihen liitetty digitaalinen sisältö voi olla mitä tahansa digitaalisessa muodossa tuotettua ja toimitettua dataa, esimerkiksi käyttöjärjestelmiä, sovelluksia ja muita ohjelmistoja. Digitaalinen sisältö voi olla asennettu etukäteen tavaran myyntisopimuksen tekohelellä tai, jos sopimuksessa niin määrätään, se voidaan asentaa myöhemmin. Tavaraan liitetyt digitaaliset palvelut voivat sisältää palveluja, joiden avulla voi luoda, käsitellä, käyttää tai tallentaa digitaalisessa muodossa olevaa dataa. Tällaisia ovat esimerkiksi pilvipalveluympäristössä tarjolla olevat verkkosovelluspalvelut, liikennetietojen jatkuva toimittaminen navigointijärjestelmässä tai yksilöllisesti mukautettujen harjoitussuunnitelmien jatkuva toimittaminen älykelloissa.
- (15) Tätä direktiiviä olisi sovellettava sellaisten digitaalisten elementtejä sisältävien tavaroiden kauppaa koskeviin sopimuksiin, joissa tavaraan sisällytetyn tai siihen liitetyn digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun puuttuminen estäisi tavaran toimintojen suorittamisen ja joissa digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu tarjotaan tavaran mukana kyseistä tavaraa koskevan myyntisopimuksen mukaisesti. Sen, muodostaako tavaraan sisällytetyn tai siihen liitetyn digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittaminen osan myyjän kanssa tehtyä myyntisopimusta, olisi määräytyttävä kyseisen sopimuksen sisällön perusteella. Tähän olisi kuuluttava sellainen tavaraan sisällytetty tai siihen liitetty digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu, jonka toimittamisesta määrätään nimenomaisesti sopimuksella. Sen olisi myös sisällettävä myyntisopimukset, joiden voidaan katsoa kattavan tietyn digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittamisen, koska ne ovat yleisiä samantyyppisissä tavaroissa ja kuluttaja voi kohtuudella odottaa niitä ottaen huomioon tavaran luonteen sekä mahdollisen julkisen lausuman, jonka myyjä tai muu henkilö liiketoimintaketjun aikaisemmassa vaiheessa, tuottaja mukaan luettuna, on esittänyt tai joka on esitetty heidän puolestaan. Jos esimerkiksi älytelevision mainostetaan sisältävän tietyn videosovelluksen, tämän videosovelluksen olisi katsottava olevan osa myyntisopimusta. Tätä olisi sovellettava riippumatta siitä, onko digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu asennettu etukäteen itse tavaraan vai onko se ladattava myöhemmin toiselle laitteelle ja on ainoastaan liitetty tavaraan. Esimerkiksi älypuhelimien voi kuulua myyntisopimuksen mukaan standardin mukainen ennalta asennettu sovellus, kuten hälytys- tai kamerasovellus. Toinen mahdollinen esimerkki tästä on älykello. Kello itsessään katsottaisiin tällaisessa tapauksessa digitaalisia elementtejä sisältäväksi tavaraksi, joka pystyy suorittamaan tavaran toiminnot ainoastaan myyntisopimuksen mukaisesti toimitetulla sovelluksella, joka kuluttajan on kuitenkin ladattava älypuhelimien; sovellus olisi tällöin tavaraan liitetty digitaalinen elementti. Tätä olisi sovellettava myös siinä tapauksessa, että tavaraan sisällytettyä tai siihen liitettyä digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua ei toimita myyjä itse vaan sen toimittaa kolmas osapuoli myyntisopimuksen mukaisesti. Jotta vältetään epävarmuus sekä myyjien että kuluttajien kannalta siinä tapauksessa, ettei ole selvää, kuuluuko digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittaminen myyntisopimukseen, olisi sovellettava tämän direktiivin sääntöjä. Lisäksi sellaisen kahdenvälisen sopimussuhteen todentamiseen myyjän ja kuluttajan välillä,

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/770, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista (ks. tämän virallisen lehden s. 1).

jossa tavaraan sisällytetyn tai siihen liitetyn digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittaminen kuuluu myyntisopimukseen, ei saisi vaikuttaa pelkästään se seikka, että kuluttajan on annettava suostumus lisenssisopimukseen kolmannen osapuolen kanssa voidakseen hyödyntää digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua.

- (16) Sitä vastoin jos tavaraan sisällytetyn tai siihen liitetyn digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun puuttuminen ei estä tavaran toimintojen suorittamista tai jos kuluttaja tekee sopimuksen digitaalisia elementtejä sisältävää tavaraa koskevaan myyntisopimukseen kuulumattoman digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittamisesta, tätä sopimusta olisi pidettävä erillisenä tavarakauppaa koskevana sopimuksena, vaikka myyjä toimisi tämän toisen ulkopuolisen elinkeinonharjoittajan kanssa tehtävän sopimuksen välittäjänä, ja se voisi kuulua direktiivin (EU) 2019/770 soveltamisalaan, jos kyseisen direktiivin edellytykset täyttyvät. Esimerkiksi jos kuluttaja lataa pelisovelluksen sovelluskaupasta älypuhelimeen, pelisovelluksen toimitusta koskeva sopimus on älypuhelimien myyntisopimuksesta erillinen sopimus. Tästä syystä tätä direktiiviä olisi sovellettava ainoastaan älypuhelimia koskevaan myyntisopimukseen, ja pelisovelluksen toimituksen olisi kuuluttava direktiivin (EU) 2019/770 soveltamisalaan, jos kyseisessä direktiivissä säädetyt edellytykset täyttyvät. Toinen esimerkki olisi tapaus, jossa on nimenomaan sovittu, että kuluttaja ostaa älypuhelimien ilman tiettyä käyttöjärjestelmää, ja kuluttaja tekee myöhemmin sopimuksen käyttöjärjestelmän toimittamisesta kolmannen osapuolen kanssa. Tällaisessa tapauksessa erikseen ostetun käyttöjärjestelmän toimittaminen ei olisi osa myyntisopimusta eikä sen vuoksi kuuluisi tämän direktiivin soveltamisalaan, vaan se voisi kuulua direktiivin (EU) 2019/770 soveltamisalaan, jos kyseisessä direktiivissä säädetyt edellytykset täyttyvät.
- (17) Oikeudellisen selkeyden vuoksi tässä direktiivissä olisi säädettävä myyntisopimuksen määritelmästä ja siinä olisi myös määriteltävä selvästi sen soveltamisala. Tämän direktiivin soveltamisalan olisi katettava myös sopimukset, jotka koskevat sellaisia tavaroita, jotka valmistetaan tai tuotetaan myöhemmin, esimerkiksi kuluttajan vaatimusten mukaisesti. Lisäksi tavaroiden asennus voisi kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan, jos asennus on osa myyntisopimusta ja sen suorittaa myyjä tai se suoritetaan myyjän vastuulla. Jos sopimus koskee sekä tavarakauppaa että palvelujen tarjoamista, sen määrittäminen, voidaanko koko sopimus luokitella tässä direktiivissä tarkoitetuksi myyntisopimukseksi, olisi jätettävä tehtäväksi kansallisella lainsäädännöllä.
- (18) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa kansalliseen lainsäädäntöön siltä osin, kuin kyseessä ovat asiat, joita sillä ei säännellä, etenkin tavaroiden lainmukaisuuteen, vahingonkorvauksiin ja yleiseen sopimusoikeuteen kuuluviin seikkoihin, kuten sopimuksen tekemiseen, pätevytyteen, pätemättömyyteen tai vaikutuksiin. Sama koskisi sopimuksen purkamisen seurauksia ja tiettyjä korjaamiseen ja vaihtamiseen liittyviä seikkoja, joista ei säädetä tässä direktiivissä. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti säätää ehdoista ja yksityiskohtaisista säännöistä, joiden mukaisesti kuluttaja voi pidättäytyä kauppahinnan maksamisesta, kun ne säätävät osapuolten oikeuksista pidättäytyä suorittamasta velvollisuuksiaan tai osaa niistä, kunnes toinen osapuoli suorittaa velvollisuutensa. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava vapaasti säätää kuluttajan oikeudesta korvaukseen vahingoista, joita hänelle on aiheutunut siitä, että myyjä on rikkonut tätä direktiiviä. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa myöskään kansallisiin sääntöihin, jotka eivät koske nimenomaan kuluttajasopimuksia ja joissa määrätään tiettyntyyppisiä virheitä koskevista erityisistä oikeussuojakeinoista tapauksissa, joissa virheet eivät olleet ilmenneet myyntisopimusta tehtäessä. Tällä tarkoitetaan kansallisia säännöksiä, joissa voidaan vahvistaa erityissääntöjä piileviä virheitä koskevasta myyjän vastuusta. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa myöskään kansalliseen lainsäädäntöön, jossa säädetään kuluttajan muista kuin sopimusperusteisista oikeussuojakeinoista siinä tapauksessa, että tavarama on virhe, liiketoimintaketjuun aikaisemmassa vaiheessa osallistuneita henkilöitä, esimerkiksi valmistajia, tai muita tällaisten henkilöiden velvollisuuksia täyttäviä henkilöitä vastaan.
- (19) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden mahdollisuuteen vapaasti antaa kuluttajien valita tietty oikeussuojakeino, jos tavaran virhe ilmenee pian toimituksen jälkeen, eli kansallisiin säännöksiin, joissa säädetään kuluttajan oikeudesta olla hyväksymättä virheellistä tavaraa ja pitää sopimusta pätemättömänä tai pyytää tavaran välitöntä vaihtamista tietyn lyhyen ajan kuluessa, joka saisi olla enintään 30 päivää, tavaran toimittamisesta.
- (20) Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti säätää myyjän tiedonantovelvoitteista sopimuksen tekemisen yhteydessä tai myyjän velvollisuudesta varoittaa kuluttajaa esimerkiksi tiettyistä tavaran ominaisuuksista, kuluttajan toimittamien materiaalien sopivuudesta tai mahdollisista haitoista, jotka johtuvat kuluttajan erityisistä pyynnöistä, esimerkiksi kuluttajan pyynnöstä käyttää tiettyä kangasta juhlapuvun tekemiseen.
- (21) Jäsenvaltioiden olisi myös voitava vapaasti ulottaa tämän direktiivin sääntöjen soveltaminen koskemaan sopimuksia, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, tai muuten säännellä tällaisia sopimuksia. Jäsenvaltioiden olisi esimerkiksi voitava vapaasti ulottaa tässä direktiivissä kuluttajille annettu suoja koskemaan myös luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka eivät ole tässä direktiivissä tarkoitettuja kuluttajia, kuten valtiosta riippumattomia järjestöjä, uusyriityksiä tai pk-yrityksiä.

- (22) Kuluttajan määritelmän olisi katettava luonnolliset henkilöt, jotka toimivat muussa kuin elinkeino- tai ammatti-toimintaansa liittyvässä tarkoituksessa. Sellaisten kahta päämäärää palvelevien sopimusten ollessa kyseessä, jotka tehdään tarkoituksessa, joka kuuluu osittain henkilön elinkeinotoimintaan ja osittain muuhun kuin elinkeinotoimintaan, ja joissa elinkeinotoimintaan liittyvä tarkoitus on niin vähäinen, että se ei ole pääasiallinen sopimuksessa kokonaisuudessaan, jäsenvaltioiden olisi kuitenkin myös voitava vapaasti määrittää, olisiko kyseistä henkilöä myös pidettävä kuluttajana ja millä ehdoilla.
- (23) Tätä direktiiviä olisi sovellettava kaikkiin sopimuksiin, joiden nojalla myyjä luovuttaa tai sitoutuu luovuttamaan tavaran omistusoikeuden kuluttajalle. Alustojen tarjoajia voidaan pitää tässä direktiivissä tarkoitettuina myyjinä, jos ne toimivat tarkoituksessa, joka kuuluu niiden liiketoimintaan, ja kuluttajan välittömänä sopimusosapuolena tavaroiden myyntiä varten. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti laajentaa tämän direktiivin soveltaminen koskemaan alustojen tarjoajia, joita ei voida pitää myyjinä tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti.
- (24) Jotta voidaan ottaa tasapuolisesti huomioon oikeusvarmuuden tarve ja oikeudellisten sääntöjen tarvittava joustavuus, tässä direktiivissä viittausta siihen, mitä henkilöltä voidaan odottaa tai mitä henkilö voi odottaa, olisi pidettävä viittauksena siihen, mitä voidaan kohtuudella odottaa. Kohtuullisuutta olisi arvioitava objektiivisesti, ottaen huomioon sopimuksen luonne ja tarkoitus, asiaan liittyvät olosuhteet ja osapuolten kauppapavat ja käytännöt.
- (25) Sen selkeyttämiseksi, mitä kuluttaja voi odottaa tavaralta ja mitä myyjän vastuu kattaa siinä tapauksessa, että toimitus ei vastaa odotuksia, on olennaista yhdenmukaistaa täysimääräisesti tavaran sopimuksenmukaisuuden määrittämistä koskevat säännöt. Tässä direktiivissä viittauksella sopimuksenmukaisuuteen olisi tarkoitettava sitä, että tavarat ovat myyntisopimuksen mukaisia. Jotta voidaan turvata myyntisopimuksen molempien osapuolten oikeudet edut, sopimuksenmukaisuutta olisi arvioitava sekä subjektiivisten että objektiivisten sopimuksenmukaisuutta koskevien vaatimusten perusteella.
- (26) Tavaroiden olisi tästä syystä oltava myyjän ja kuluttajan välisessä myyntisopimuksessa sovittujen vaatimusten mukainen. Tällaiset vaatimukset voisivat kattaa muun muassa tavaroiden määrän, laadun, tyyppin ja kuvauksen, niiden soveltuvuuden tiettyyn tarkoitukseen ja sovittujen lisätarvikkeiden ja mahdollisten ohjeiden toimittamisen tavaroiden mukana. Myyntisopimuksessa oleviin vaatimuksiin olisi sisällyttävä vaatimukset, jotka johtuvat ennen sopimuksen tekemistä annettavista tiedoista, jotka direktiivin 2011/83/EU mukaisesti ovat olennainen osa myyntisopimusta.
- (27) Toimivuudella olisi tarkoitettava sitä, millä tavoin tavara voi suorittaa toimintonsa tarkoituksensa mukaisesti. Yhteentoimivuuden käsite liittyy siihen, toimiiko tavara muun kuin sellaisen laitteen tai ohjelmiston kanssa, jonka kanssa samantyyppistä tavaraa yleensä käytetään, ja missä määrin. Onnistuneeseen toimintaan voi sisältyä esimerkiksi tavaran kyky vaihtaa tietoja tällaisten muiden ohjelmistojen tai laitteiden kanssa ja käyttää vaihdettuja tietoja.
- (28) Koska tavaroihin sisällytetyt tai niihin liitetyt digitaaliset sisällöt tai digitaaliset palvelut kehittyvät jatkuvasti, myyjät voivat sopia kuluttajan kanssa päivitysten toimittamisesta tavaroihin. Myyntisopimuksessa sovitulla päivityksellä voidaan parantaa tavaraan sisältyvää digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua ja tehostaa niiden toimintaa, laajentaa niiden toimintoja, mukauttaa niitä tekniikan kehitykseen, suojata niitä uusilta turvallisuushenkilöiltä tai palveluilla muita tarkoituksia. Sellaisten tavaroiden, joihin on sisällytetty tai liitetty digitaalista sisältöä tai digitaalisia palveluja, sopimuksenmukaisuutta olisi sen vuoksi myös arvioitava suhteessa siihen, päivitetäänkö tällaisten tavaroiden digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua myyntisopimuksen mukaisesti. Myyntisopimuksessa sovittujen päivitysten toimittamisen laiminlyöntiä olisi pidettävä tavaran virheenä. Lisäksi virheellisten tai vaillinaisten päivitysten olisi myös katsottava tarkoittavan, että tavarassa on virhe, kun otetaan huomioon, että se merkitsisi, että tällaisia päivityksiä ei tehdä myyntisopimuksessa määrättyllä tavalla.
- (29) Jotta tavara olisi sopimuksenmukainen, sen olisi sopimuksenmukaisuutta koskevien subjektiivisten vaatimusten lisäksi oltava myös tässä direktiivissä säädettyjen sopimuksenmukaisuutta koskevien objektiivisten vaatimusten mukainen. Sopimuksenmukaisuutta olisi arvioitava muun muassa suhteessa tarkoitukseen, johon samantyyppistä tavaraa yleensä käytettäisiin, ja siihen, onko tavaran mukana toimitettu lisätarvikkeet ja ohjeet, jotka kuluttaja voi kohtuudella odottaa saavansa, tai vastaako se myyjän kuluttajan saataville asettamaa näytettä tai mallia. Tavaroiden laadun ja ominaisuuksien olisi myös oltava vastaavat kuin samantyyppisillä tavaroilla yleensä ja sellaisia, joita kuluttaja voi kohtuudella odottaa ottaen huomioon tavaran luonne ja mahdolliset myyjän tai liiketoimiketjuun aikaisemmassa vaiheessa osallistuneen muun henkilön esittämät tai näiden puolesta esitetyt julkiset lausumat.

- (30) Sopimuksessa sovittujen päivitysten lisäksi myyjän olisi toimitettava myös päivityksiä, turvapäivitykset mukaan luettuina, sen varmistamiseksi, että digitaalisia elementtejä sisältävät tavarat säilyvät sopimuksenmukaisina. Myyjän velvollisuuksien olisi rajoitettava päivityksiin, jotka ovat tarpeen, jotta tällaiset tavarat täyttäsivät edelleen tässä direktiivissä säädetty sopimuksenmukaisuutta koskevat objektiiviset ja subjektiiviset vaatimukset. Elleivät osapuolet ole sopineet sopimuksessa toisin, myyjällä ei pitäisi olla velvollisuutta toimittaa päivitettyjä versioita tavarain digitaalisesta sisällöstä tai digitaalisesta palvelusta tai parantaa tai laajentaa tavarain toimintoja enemmän, kuin mitä sopimuksenmukaisuutta koskevissa vaatimuksissa edellytetään. Jos myyjän tai digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun myyntisopimuksen mukaisesti toimittaneen kolmannen osapuolen toimittamasta päivityksestä aiheutuu digitaalisia elementtejä sisältävän tavarain virhe, myyjän olisi oltava vastuussa tavarain saattamisesta jälleen sopimuksenmukaiseksi. Kuluttajan olisi voitava vapaasti päättää, asentaako hän toimitetut päivitykset. Jos kuluttaja päättää olla asentamatta päivityksiä, jotka ovat tarpeen, jotta digitaalisia elementtejä sisältävä tavara säilyy sopimuksenmukaisena, hänen ei kuitenkaan pitäisi olettaa tavarain säilyvän sopimuksenmukaisena. Myyjän olisi tiedotettava kuluttajalle, että tämän päätös olla asentamatta päivityksiä, jotka ovat tarpeen digitaalisia elementtejä sisältävän tavarain säilyttämiseksi sopimuksenmukaisena, turvapäivitykset mukaan luettuina, vaikuttaa myyjän vastuuseen näiden digitaalisia elementtejä sisältävän tavarain ominaisuuksien sopimustenmukaisuudesta, joita kyseisillä päivityksillä on tarkoitus ylläpitää. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa muualla unionin oikeudessa tai kansallisessa lainsäädännössä säädettyihin velvoitteisiin tarjota turvapäivityksiä.
- (31) Jos digitaalisia elementtejä sisältävä tavara, johon on sisällytetty tai liitetty digitaalista sisältöä tai digitaalinen palvelu, toimitetaan kertatoimituksena, myyjän olisi lähtökohtaisesti oltava vastuussa ainoastaan toimitusajankohdasta olemassa olevasta virheestä. Päivitysten toimittamisvelvollisuuden olisi kuitenkin liityttävä siihen, että tällaisten tavaroiden digitaalinen ympäristö muuttuu jatkuvasti. Näin ollen päivitykset ovat välttämätön väline sen varmistamiseksi, että tavarat toimivat samoin kuin toimitusajankohtana. Toisin kuin perinteiset tavarat, digitaalisia elementtejä sisältävät tavarat eivät myöskään ole täysin myyjän ulottumattomissa, sillä myyjä tai digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun myyntisopimuksen mukaisesti toimittava kolmas osapuoli pystyy päivittämään tavaraa etäältä, yleensä internetin kautta. Näin ollen, jos digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu toimitetaan kertatoimituksena, myyjän olisi oltava vastuussa tarvittavien päivitysten toimittamisesta, jotta digitaalisia elementtejä sisältävät tavarat pysyvät sopimuksenmukaisina sellaisen ajanjakson ajan, jota kuluttaja voi kohtuudella odottaa, vaikka tavarat olisivat olleet sopimuksenmukaisia toimitusajankohtana. Ajanjaksoa, jonka aikana kuluttaja voi kohtuudella odottaa saavansa päivityksiä, olisi arvioitava tavaroiden ja digitaalisten elementtien tyyppin ja käyttötarkoituksen perusteella ja ottaen huomioon myyntisopimuksen olosuhteet ja luonne. Kuluttaja odottaa yleensä saavansa päivityksiä ainakin niin kauan, kuin myyjä on vastuussa virheestä, ja joissakin tapauksissa kuluttaja voisi kohtuudella odottaa saavansa päivityksiä pidemmän aikaa, mikä saattaa koskea erityisesti turvapäivityksiä. Muissa tapauksissa, esimerkiksi kun kyseessä on digitaalisia elementtejä sisältävä tavara, jonka käyttötarkoitus on ajallisesti rajattu, myyjän velvollisuus tarjota päivityksiä rajoittuisi yleensä kyseiseen ajanjaksoon.
- (32) On tärkeää varmistaa tavaroiden pidempi käyttöaika, jotta voidaan edistää kestävämpiä kulutusmalleja ja kiertotaloutta. Vastaavasti on olennaisen tärkeää lisätä luottamusta sisämarkkinoiden toimintaan pitämällä virheelliset tuotteet pois unionin markkinoilta siten, että lujitetaan markkinavalvontaa ja tarjotaan talouden toimijoille oikeanlaisia kannustimia. Tuotekohtainen unionin lainsäädäntö on näihin tarkoituksiin soveltuvin tapa ottaa käyttöön eri tuotetyyppien ja -ryhmien kestävyyttä koskevia ja muita tuotekohtaisia vaatimuksia soveltamalla tätä varten mukautettuja kriteerejä. Sen vuoksi tällä direktiivillä olisi täydennettävä tällaisen tuotekohtaisen unionin lainsäädännön tavoitteita ja siinä olisi otettava kestävyys objektiiviseksi kriteeriksi tavaroiden sopimuksenmukaisuuden arvioinnissa. Kestävyydellä olisi tässä direktiivissä tarkoitettava tavaroiden kykyä säilyttää vaadittava toiminta- ja suorituskykyensä normaalissa käytössä. Jotta tavara olisi sopimuksenmukainen, sen olisi oltava kestävyydeltään vastaava kuin samantyyppiset tavarat yleensä ja sellainen, mitä kuluttaja voi kohtuudella odottaa ottaen huomioon tavarain luonteen, mukaan lukien mahdollinen tarve tavaroiden kohtuulliseen huoltoon, kuten auton säännölliseen tarkastukseen tai suodattimien vaihtoon, sekä mahdollisen julkisen lausuman, jonka myyjä tai muu henkilö liiketoimintaketjun aikaisemmassa vaiheessa on esittänyt tai joka on esitetty heidän puolestaan. Arvioinnissa olisi otettava huomioon myös kaikki muut asiaankuuluvat olosuhteet, kuten tavarain hinta ja se, miten paljon tai miten usein kuluttaja käyttää tavaraa. Lisäksi jos sellaisessa ennen sopimuksentekoa annetussa lausumassa, joka muodostaa osan myyntisopimuksesta, on annettu erityisiä kestävyyttä koskevia tietoja, kuluttajan olisi voitava luottaa näihin tietoihin osana sopimuksenmukaisuutta koskevien vaatimusten subjektiivisia kriteerejä.
- (33) Myyjä olisi tämän direktiivin mukaisesti velvoitettava toimittamaan kuluttajalle tavaroita, jotka ovat sopimuksenmukaisia toimitusajankohtana. On mahdollista, että myyjät käyttäisivät varaosia täyttääkseen veloitteensa korjata

tavara, jos tavarassa on toimitusajankohtana olemassa oleva virhe. Vaikka tällä direktiivillä ei saisi asettaa myyjille velvollisuutta varmistaa varaosien saatavuus tietyinä ajanjaksona sopimuksenmukaisuutta koskevana objektiivisena vaatimuksena, direktiivi ei saisi vaikuttaa muihin kansallisen lainsäädännön säännöksiin, joilla myyjä, tuottaja tai muu henkilö liiketoimintaketjussa veloitetaan varmistamaan varaosien saatavuus tai ilmoittamaan kuluttajille niiden saatavuudesta.

- (34) Suuri osa kulutustavaroista edellyttää asentamista, ennen kuin kuluttaja voi käyttää niitä tehokkaasti hyödykseen. Digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden osalta digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun asentaminen on lisäksi yleensä tarpeen, jotta kuluttaja voi käyttää tavaroita niiden käyttötarkoituksen mukaisesti. Tästä syystä virhettä, joka johtuu tavaran virheellisestä asennuksesta, myös tavaraan sisällytetyn tai siihen liitetyn digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun virheellisestä asennuksesta, olisi pidettävä tavaran virheenä, jos myyjä teki asennuksen tai se tehtiin myyjän valvonnassa. Jos tavaran asennus oli tarkoitettu kuluttajan tehtäväksi, virheellisestä asennuksesta johtuvaa virhettä olisi pidettävä tavaran virheenä riippumatta siitä, suorittiko asennuksen kuluttaja vai kuluttajan vastuulla toimiva kolmas osapuoli, jos virheellinen asennus johtui puutteista asennusohjeissa, kuten ohjeiden vaivallisuudesta tai epäselvyydestä, minkä vuoksi kyseisten ohjeiden käyttäminen on keskivertokuluttajalle vaikeaa.
- (35) Sopimuksenmukaisuuden olisi katettava sekä aineelliset että oikeudelliset virheet. Kolmannen osapuolen oikeuksien, erityisesti immateriaalioikeuksien, loukkaamisesta johtuvat rajoitukset saattavat estää tai rajoittaa tavaran käyttämistä sopimuksen mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kuluttajalla on tällaisissa tapauksissa oikeus tämän direktiivin mukaisiin oikeussuojakeinoihin virheen korjaamiseksi, ellei kansallisessa lainsäädännössä säädetä sopimuksen mitättömyydestä tai pätemättömyydestä tällaisissa tapauksissa loukkaamisen perusteella.
- (36) Sääntöjen riittävän joustavuuden varmistamiseksi esimerkiksi käytettyjen tavaroiden myyntiin liittyen molempien osapuolten olisi voitava poiketa tässä direktiivissä säädetyistä sopimuksenmukaisuutta koskevista objektiivisista vaatimuksista. Tällaisen poikkeamisen olisi oltava mahdollista ainoastaan, jos kuluttajalle on annettu siitä nimenomaisesti tieto ja jos kuluttaja hyväksyy sen muista ilmoituksista tai sopimuksista erillään ja aktiivisesti ja yksiselitteisesti.
- (37) Jotta voitaisiin parantaa oikeusvarmuutta sekä kuluttajien että myyjien kannalta, olisi ilmoitettava selkeästi ajankohta, jolloin tavaran sopimuksen mukaisuutta olisi arvioitava. Tavaran toimitusajankohta olisi asianmukainen ajankohta tavaran sopimuksenmukaisuuden arvioinnille. Tätä olisi sovellettava myös tavaroihin, joihin on sisällytetty tai liitetty digitaalista sisältöä tai digitaalinen palvelu, joka toimitetaan kertatoimituksena. Jos tavaroihin sisällytettyä tai niihin liitettyä digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua on määrä toimittaa jatkuvasti pidemmän ajan kuluessa, ajankohta, joka on otettava huomioon digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun sopimuksenmukaisuuden määrittämiseksi, ei kuitenkaan saisi olla yksi tietty ajankohta, vaan pikemminkin toimitusajankohdasta alkava ajanjakso. Oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä tämän ajanjakson olisi oltava sama kuin ajanjakson, jona myyjä on vastuussa virheestä.
- (38) Tällä direktiivillä ei olisi säänneltävä sitä, mitä ilmaisulla "toimitus" tarkoitetaan, vaan sen määrittäminen olisi jätettävä tehtäväksi kansallisessa lainsäädännössä erityisesti sen seikan osalta, mitä myyjän on tehtävä täyttääkseen tavaran toimittamista koskevan velvollisuutensa. Lisäksi tämän direktiivin viittaukset toimitusajankohtaan eivät saisi vaikuttaa direktiivissä 2011/83/EU vahvistettuihin vaaranvastuun siirtymistä koskeviin sääntöihin, jotka on vastaavasti saatettu osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä.
- (39) Digitaalisia elementtejä sisältävät tavarat olisi katsottava toimitetuiksi kuluttajalle, kun on sekä toimitettu tavaran fyysinen osa että suoritettu digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun kertatoimitus tai aloitettu digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun jatkuva toimitus pidemmän ajan kuluessa. Tämä tarkoittaa sitä, että myyjän olisi myös asetettava digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu kuluttajan saataville tai käytettäväksi niin, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu taikka sen lataamiseen tai käyttöön tarvittava keino on tavoittanut kuluttajan, esimerkiksi linkin tai latausvaihtoehdon kautta, eikä tarvita muita myyjän toimenpiteitä, jotta kuluttaja voi käyttää digitaalista sisältöä tai digitaalista palvelua sopimuksen mukaisesti. Tästä syystä ajankohdan, joka on otettava huomioon sopimuksenmukaisuuden määrittämiseksi, jos fyysinen osa on toimitettu aiemmin, olisi oltava digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimitusajankohta. Tällä tavoin varmistetaan, että fyysisen osan ja

digitaalisen elementin vastuuajan alkamisajankohdat ovat yhdenmukaiset. Monissa tapauksissa kuluttaja ei myöskään voi havaita virhettä fyysisessä osassa, ennen kuin digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu on toimitettu.

- (40) Jos tavara vaatii myyjän suorittamaa asennusta, joissakin tapauksissa kuluttaja ei voi käyttää tavaraa tai havaita virhettä, ennen kuin asennus on saatettu loppuun. Näin ollen, jos myyjän on myyntisopimuksen mukaisesti asennettava tavara tai se on asennettava myyjän vastuulla, tavara olisi katsottava toimitetuksi kuluttajalle, kun asennus on saatettu loppuun.
- (41) Jotta voitaisiin varmistaa oikeusvarmuus myyjien kannalta ja kuluttajien yleinen luottamus rajat ylittäviin ostoksiin, on tarpeen säätää ajanjaksosta, jonka aikana kuluttajalla on oikeus oikeussuojakeinoihin kaikkien sellaisten virheiden osalta, jotka ovat olemassa sopimuksenmukaisuuden määrittämisaikana. Koska jäsenvaltioiden suuri enemmistö on säätänyt direktiivin 1999/44/EY täytäntöönpanon yhteydessä kahden vuoden määräajasta, jota markkinatoimijat pitävät käytännössä kohtuullisena, tämä määräaika olisi pidettävä voimassa. Tätä määräaika olisi sovellettava myös digitaalisia elementtejä sisältäviin tavaroihin. Jos sopimuksessa kuitenkin määrätään yli kaksi vuotta kestävästä jatkuvasta toimituksesta, kuluttajalla olisi oltava oikeus oikeussuojaan digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun sellaisen virheen korjaamiseksi, joka tapahtuu tai ilmenee sinä aikana, jona digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu on sopimuksen mukaan määrä toimittaa. Jotta jäsenvaltiot voisivat joustavasti nostaa kuluttajansuojan tasoa kansallisessa lainsäädännössään, niiden olisi voitava vapaasti säätää myyjän vastuuajoista, jotka ovat pidempiä kuin tässä direktiivissä säädetyt vastuuajat.
- (42) Jotta johdonmukaisuus jäsenvaltioiden nykyisten oikeusjärjestelmien kanssa säilyisi, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus vapaasti säätää joko siitä, että myyjät ovat vastuussa tietyn ajanjakson kuluessa ilmenevästä virheestä, mahdollisesti yhdistettynä vanhentumisaikaan, tai siitä, että kuluttajan oikeussuojakeinoja koskee vain vanhentumisaika. Ensimmäisessä tapauksessa jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että myyjän vastuuajaa ei kierretä kuluttajan oikeussuojakeinoja koskevan vanhentumisaajan avulla. Vaikka tässä direktiivissä ei tästä syystä pitäisi yhtenäistää kansallisten vanhentumisaikojen alkamisajankohtia, olisi tässä direktiivissä varmistettava, että vanhentumisaajat eivät rajoita kuluttajan oikeutta käyttää oikeussuojakeinoja sellaisten virheiden korjaamiseksi, jotka ilmenevät sinä ajanjaksona, jona myyjä on vastuussa virheistä. Jälkimmäisessä tapauksessa jäsenvaltioiden olisi voitava pitää voimassa tai ottaa käyttöön ainoastaan kuluttajan oikeussuojakeinoja koskeva vanhentumisaika ilman, että otetaan käyttöön määräaika, jonka kuluessa virheen on ilmettävä myyjän vastuun syntymiseksi. Kuluttajien yhtäläisen suojan varmistamiseksi myös tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että jos sovelletaan ainoastaan vanhentumisaikaa, kuluttajien olisi silti voitava käyttää oikeussuojakeinoja sellaisten virheiden korjaamiseksi, jotka ilmenevät vähintään tässä direktiivissä säädetyin vastuuajan aikana.
- (43) Käytettyjen tavaroiden erilainen kohtelu voisi tietyiltä osin olla perusteltua. Vaikka kahden vuoden tai sitä pidempi vastuu- tai vanhentumisaika on tavallisesti sekä myyjän että kuluttajan etujen mukainen, joskus voi olla, ettei näin ole käytettyjen tavaroiden osalta. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi voitava antaa osapuolille mahdollisuus sopia lyhennetystä vastuu- tai vanhentumisaikasta käytetyille tavaroille. Tämän kysymyksen jättäminen sovittavaksi sopimuksen osapuolten välillä lisää sopimusvapautta ja varmistaa, että kuluttajalle on ilmoitettava sekä siitä, että tavara on käytetty, että lyhennetystä vastuu- tai vanhentumisaikasta. Tällainen sopimuksessa sovittu aika ei kuitenkaan saisi olla lyhyempi kuin yksi vuosi.
- (44) Tässä direktiivissä ei olisi säänneltävä sitä, millä edellytyksillä tämän direktiivin mukainen vastuuajaa taikka vanhentumisaika voidaan keskeyttää tai se katkeaa. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi voitava säätää vastuu- tai vanhentumisaajan keskeyttämisestä tai katkeamisesta esimerkiksi tavarankorjauksen tai vaihtamisen vuoksi tai myyjän ja kuluttajan sovintoratkaisuun tähtäävien neuvottelujen vuoksi.
- (45) Yhden vuoden ajan – tai kahden vuoden ajan, jos jäsenvaltiot päättävät soveltaa kahden vuoden ajanjaksoa – kuluttajan olisi ainoastaan osoitettava, että tavara ei ole sopimuksenmukainen, ilman että hänen tarvitsee myös osoittaa, että virhe oli olemassa sopimuksenmukaisuuden määrittämisaikana. Kuluttajan vaatimuksen kumoamiseksi myyjän olisi osoitettava, että virhe ei ollut olemassa kyseisenä ajankohtana. Joissakin tapauksissa oletetaan, että virhe oli olemassa sopimuksenmukaisuuden määrittämisaikana, voisi myös olla ristiriidassa tavarankorjauksen tai virheen luonteen kanssa. Esimerkki ensimmäisestä voisi olla tapaus, jossa on kyse luonteeltaan pilaantuvista tavaroista, kuten kukista, tai kertakäyttöisiksi tarkoitetuista tavaroista. Esimerkki jälkimmäisestä

tapauksesta olisi virhe, joka voi johtua ainoastaan kuluttajan toiminnasta tai ilmeisestä ulkoisesta syystä, joka on tapahtunut sen jälkeen, kun tavara on toimitettu kuluttajalle. Jos on kyse digitaalisia elementtejä sisältävistä tavaroista ja sopimuksessa määrätään digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun jatkuvasta toimituksesta, kuluttajan ei pitäisi tarvita osoittaa, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu oli virheellinen sopimuksenmukaisuuden määrittämisaikana. Kuluttajan vaatimuksen kumoamiseksi myyjän olisi osoitettava, että digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu oli sopimuksenmukainen kyseisenä ajankohtana.

- (46) Jäsenvaltioiden olisi voitava pitää voimassa tai ottaa käyttöön säännöksiä, joiden mukaan kuluttajan on voidakseen käyttää oikeuksiaan ilmoitettava myyjälle virheestä määräajassa, joka on vähintään kaksi kuukautta siitä, kun kuluttaja havaitsi virheen. Jäsenvaltioiden olisi voitava taata korkeamman kuluttajansuojan taso olemalla ottamatta käyttöön tällaista veloitetta.
- (47) Jotta voitaisiin parantaa oikeusvarmuutta ja poistaa yksi suurimmista sisämarkkinoiden esteistä, tällä direktiivillä olisi yhdenmukaistettava täysimääräisesti kuluttajien käytettävissä olevat oikeussuojakeinot, jos tavara ei ole sopimuksen mukainen, ja edellytykset tällaisten oikeussuojakeinojen käytölle. Jos tavarassa on virhe, kuluttajilla olisi erityisesti oltava oikeus siihen, että se saatetaan sopimuksenmukaiseksi, tai saada kauppahinnasta oikeasuhteinen alennus tai purkaa sopimus.
- (48) Tavarantoimituksen mukaiseksi saattamisen osalta kuluttajien olisi voitava valita korjaamisen ja vaihtamisen välillä. Antamalla kuluttajille mahdollisuus vaatia tavarantoimituksen korjaamista voidaan myös kannustaa kestävämpään kulutukseen ja edistää siten tuotteiden kestävyttä. Kuluttajan mahdollisuutta valita korjaamisen ja vaihtamisen välillä olisi rajoitettava vain, jos valittu vaihtoehto olisi oikeudellisesti tai tosiasiallisesti mahdoton tai aiheuttaisi myyjälle toiseen käytettävissä olevaan vaihtoehtoon verrattuna kohtuuttomia kustannuksia. Voisi esimerkiksi olla kohtuutonta vaatia tavarantoimituksen vaihtamista vähäisen naarmun vuoksi, jos tällaisesta vaihtamisesta aiheutuisi huomattavat kustannukset, vaikka naarmu voitaisiin myös helposti korjata.
- (49) Myyjällä olisi oltava mahdollisuus kieltäytyä tavarantoimituksesta sopimuksenmukaiseksi, jos sekä korjaaminen että vaihtaminen on mahdotonta tai aiheuttaisi myyjälle kohtuuttomia kustannuksia. Tätä olisi sovellettava myös, jos joko korjaaminen tai vaihtaminen on mahdotonta ja vaihtoehtoinen oikeussuojakeino aiheuttaisi myyjälle kohtuuttomia kustannuksia. Esimerkiksi jos tavara on eri paikassa, kuin mihin se alun perin toimitettiin, postitus- ja kuljetuskustannuksista voisi tulla myyjälle kohtuuttomia.
- (50) Kun virhe ilmenee, kuluttajan olisi ilmoitettava siitä myyjälle, jotta tämä saa mahdollisuuden saattaa tavara sopimuksen mukaiseksi. Myyjän olisi tehtävä tämä kohtuullisen ajan kuluessa. Tämä tarkoittaa sitä, että kuluttaja ei periaatteessa olisi välittömästi oikeutettu hinnanalennukseen tai sopimuksen purkamiseen, vaan hänen olisi annettava myyjälle kohtuullinen aika virheellisen tavarantoimituksen korjaamista tai vaihtamista varten. Jos myyjä ei ole korjannut tai vaihtanut tavaraa kohtuullisen ajan kuluessa, kuluttajalla olisi oltava oikeus vaatia hinnanalennusta ja saada se tai purkaa sopimus sen pidempään odottamatta.
- (51) Jos korjaaminen tai vaihtaminen ei ole ollut asianmukainen keino tavarantoimituksen mukaiseksi, kuluttajalla olisi oltava oikeus hinnanalennukseen tai sopimuksen purkamiseen. Näin olisi oltava erityisesti, jos myyjä ei ole toteuttanut korjaamista tai vaihtamista tai jos olosuhteiden perusteella on selvää, että myyjä ei aio toteuttaa korjaamista tai vaihtamista, tai jos myyjä on kieltäytynyt saattamasta tavaraa sopimuksen mukaiseksi siitä syystä, että korjaaminen tai vaihtaminen on mahdotonta tai aiheuttaisi myyjälle kohtuuttomia kustannuksia.
- (52) Joissakin tilanteissa voisi olla perusteltua, että kuluttajalla olisi oikeus hinnanalennukseen tai sopimuksen purkamiseen välittömästi. Jos myyjä on ryhtynyt toimiin tavarantoimituksen mukaiseksi sopimuksenmukaiseksi mutta myöhemmin ilmenee virhe, olisi objektiivisesti määritettävä, olisiko kuluttajan hyväksyttävä se, että myyjä yrittää vielä saattaa tavarantoimituksen mukaiseksi, ottaen huomioon tapauksen kaikki olosuhteet, kuten se, minkä tyyppinen, arvoinen ja luonteinen tavara on, ja virheen luonne ja merkittävyys. Erityisesti kalliiden ja monimutkaisten tavarantoimitusten osalta voisi olla perusteltua antaa myyjälle toinen mahdollisuus saattaa tavara sopimuksenmukaiseksi. Olisi myös otettava huomioon, voidaanko kuluttajan odottaa enää luottavan myyjän kykyyn saattaa tavara

sopimuksen mukaiseksi, esimerkiksi siitä syystä, että sama ongelma ilmenee kahdesti. Vastaavasti tietyissä tilanteissa virhe voisi olla luonteeltaan niin vakava, että kuluttaja ei voi enää luottaa myyjän kykyyn saattaa tavara sopimuksenmukaiseksi. Näin voisi esimerkiksi olla tapauksessa, jossa virhe vaikuttaa merkittävästi kuluttajan mahdollisuuksiin käyttää tavaraa normaalisti ja kuluttajan ei voida odottaa luottavan siihen, että myyjän toteuttama tavaran korjaaminen tai vaihtaminen ratkaisisivat ongelman.

- (53) Jotta sopimuspuolten oikeuksien ja velvollisuuksien tasapaino säilyisi, kuluttajalla olisi oltava oikeus purkaa sopimus vain, jos virhe ei ole vähäinen.
- (54) Jäsenvaltioiden olisi voitava säännellä edellytyksiä, joiden mukaisesti toinen henkilö voi toteuttaa velallisen suorituksen, esimerkiksi edellytyksiä, joiden mukaisesti kuluttaja tai myyjän kustannuksella toimiva kolmas osapuoli voi täyttää myyjän velvollisuuden korjata tavara.
- (55) Kuluttajien suojaamiseksi viivästysten pitenemisen riskiltä kaikki korjaukset tai vaihtamiset olisi saatettava onnistuneesti loppuun kohtuullisessa ajassa. Korjaukseen tai vaihtamiseen tarvittavan kohtuullisen ajan olisi katsottava olevan lyhin mahdollinen korjaukseen tai vaihtamiseen tarvittava aika. Tämä aika olisi määritettävä objektiivisesti ottaen huomioon tavaran luonne ja monimutkaisuus, virheen luonne ja vakavuus sekä korjauksen tai vaihtamisen toteuttamiseksi tarvittavat toimet. Jäsenvaltioiden olisi tämän direktiivin täytäntöönpanossa voitava tulkita kohtuullisen ajan käsitettä korjauksen tai vaihtamisen toteuttamiseksi säätämällä kiinteistä määräajoista, joita voitaisiin yleensä pitää kohtuullisina korjaukselle tai vaihtamiselle, erityisesti tiettyjen tuoteryhmien osalta.
- (56) Tällä direktiivillä ei olisi vahvistettava säännöksiä, jotka koskevat sitä, missä velallisen velvollisuudet on täytettävä. Tästä syystä tässä direktiivissä ei olisi myöskään täsmennettävä sitä, missä toimituspaikka on, eikä määrätä, missä korjaaminen tai vaihtaminen olisi toteutettava; tällaiset kysymykset olisi jätettävä kansallisessa lainsäädännössä ratkaistaviksi.
- (57) Jos myyjä saattaa tavaran sopimuksenmukaiseksi vaihtamalla, kuluttajalla ei olisi oltava velvollisuutta maksaa tavaran normaalista käytöstä ennen sen vaihtamista. Tavaran käyttöä olisi pidettävä normaalina, jos se on tavaran luonteen ja käyttötarkoituksen mukaista.
- (58) Jotta kuluttajan oikeus purkaa sopimus toteutuisi tehokkaasti myös silloin, kun kuluttaja hankkii useita tavaroita ja virhe vaikuttaa ainoastaan osaan sopimuksen mukaisesti toimitetuista tavaroista, kuluttajalla olisi oltava oikeus purkaa sopimus myös muiden yhdessä virheellisten tavaroiden kanssa hankittujen tavaroiden osalta, vaikka ne olisivat sopimuksenmukaisia, jos kuluttajan ei voida kohtuullisesti odottaa hyväksyvän pelkästään sopimuksenmukaisten tavaroiden pitämistä.
- (59) Jos kuluttaja purkaa sopimuksen virheen vuoksi, tässä direktiivissä olisi säädettävä ainoastaan purkamisoikeuden tärkeimpiä vaikutuksia ja yksityiskohtaisia sääntöjä koskevista säännöistä, erityisesti osapuolten velvollisuudesta palauttaa se, minkä se on saanut toiselta osapuolelta. Tämä tarkoittaa, että myyjällä olisi oltava velvollisuus palauttaa kuluttajalta saatu kauppahinta ja kuluttajan olisi palautettava tavara.
- (60) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden mahdollisuuteen vapaasti säätää purkamisen muista kuin tässä direktiivissä säädettyistä seurauksista, kuten tavaran arvon alenemisen tai sen tuhoutumisen tai menettämisen seurauksista. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava säätää kauppahinnan palauttamista kuluttajalle koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, esimerkiksi palautustapoja tai palauttamisesta aiheutuvia mahdollisia kuluja ja maksuja koskevista yksityiskohtaisista säännöistä. Jäsenvaltioiden olisi esimerkiksi voitava vapaasti säätää tietyistä kauppahinnan palauttamista tai tavaroiden palauttamista koskevista määräajoista.
- (61) Myyjän vahingonkorvausvelvollisuutta koskeva periaate on myyntisopimusten olennainen osa. Sen vuoksi kuluttajilla olisi oltava oikeus vaatia vahingonkorvausta haitasta, joka aiheutuu siitä, että myyjä on rikkonut tätä direktiiviä, mukaan lukien tavaran virheestä aiheutuneet vahingot. Tällaisella korvauksella olisi asetettava kuluttaja mahdollisimman lähelle asemaa, jossa kuluttaja olisi ollut, jos tavara olisi ollut sopimuksen mukainen. Koska tällainen oikeus vaatia vahingonkorvausta on jo taattu kaikissa jäsenvaltioissa, tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa kyseisten sääntöjen rikkomisesta aiheutuvan haitan korvaamista kuluttajille koskevien kansallisten sääntöjen soveltamiseen. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava vapaasti säätää kuluttajan oikeudesta korvaukseen tilanteissa, joissa korjauksesta tai vaihtamisesta on aiheutunut kuluttajalle merkittävää haittaa tai se on viivästynyt.

- (62) Avoimuuden varmistamiseksi olisi säädettävä tietyistä kaupallisista takuista koskevista avoimuusvaatimuksista sekä direktiivissä 2011/83/EU vahvistetuista ennen sopimuskentekoa sovellettavista tiedonantovaatimuksista, jotka koskevat kaupallisten takuiden olemassaoloa ja niihin liittyviä ehtoja. Oikeusvarmuuden parantamiseksi ja kuluttajien harhaanjohtamisen välttämiseksi tässä direktiivissä olisi lisäksi säädettävä, että jos asiaan liittyvässä mainonnassa mainitut kaupalliset takuehdot ovat kuluttajan kannalta suotuisimmat kuin takuutodistuksessa olevat ehdot, sovelletaan ensisijaisesti suotuisampia ehtoja. Tässä direktiivissä olisi myös säädettävä takuutodistuksen sisältöä koskevista säännöistä ja siitä, miten se on asetettava kuluttajan saataville. Takuutodistuksen olisi esimerkiksi sisällettävä kaupallisen takuun ehdot, ja siinä olisi ilmoitettava, että kaupallinen takuu ei vaikuta lakisääteeseen vaatimustenmukaisuustakuuseen, ja tehtävä selväksi, että kaupallisen takuun ehtoihin perustuva sitoumus täydentää sopimuksenmukaisuutta koskevia lakisääteisiä velvoitteita. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti antaa sääntöjä muista kaupallisista takuista koskevista seikoista, joita ei säännellä tällä direktiivillä, esimerkiksi mahdollisuudesta ottaa kaupalliseen takuuseen mukaan muita velallisia kuin takuun antaja, edellyttäen että nämä säännöt eivät estä kuluttajia saamasta suojelua, joka heille myönnetään tämän direktiivin täysin yhdenmukaistetuilla kaupallisista takuista koskevilla säännöksillä. Vaikka jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti edellyttää, että kaupalliset takuut olisi myönnettävä maksutta, niiden olisi varmistettava, että kaikki myyjän tai tuottajan sitoumukset, jotka kuuluvat tässä direktiivissä vahvistetun kaupallisen takuun määritelmän piiriin, ovat tämän direktiivin yhdenmukaistettujen sääntöjen mukaisia.
- (63) Koska myyjä on vastuussa kuluttajalle tavarantoiminnan virheestä, joka johtuu myyjän tai kolmannen osapuolen toteuttamasta toimesta tai laiminlyönnistä, myyjällä olisi oltava oikeus vaatia hyvitystä liiketoimintaketjun aikaisemmassa vaiheessa vastuussa olevalta henkilöltä. Tällaiseen hyvitykseen olisi kuuluttava oikeussuojakeinot sellaisen virheen korjaamiseksi, joka johtuu sellaisen päivityksen, myös turvapäivityksen, laiminlyönnistä, joka olisi ollut tarpeen digitaalisia elementtejä sisältävän tavarantoiminnan säilyttämiseksi sopimuksenmukaisena. Tämä direktiivi ei kuitenkaan saisi vaikuttaa sopimusvapauden periaatteeseen myyjän ja liiketoimintaketjun muiden osapuolten välillä. Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava tuon oikeuden käyttöä koskevat yksityiskohdat ja erityisesti se, keneltä tällaista hyvitystä olisi vaadittava ja millä tavoin sekä onko hyvitys pakollinen. Kysymystä siitä, voiko myös kuluttaja esittää vaatimuksen suoraan liiketoimintaketjuun aikaisemmassa vaiheessa osallistuneelle henkilölle, ei olisi säänneltävä tällä direktiivillä, paitsi jos tuottaja tarjoaa kuluttajalle kaupallisen takuun tavaroille.
- (64) Henkilöille tai organisaatioille, joilla kansallisen lainsäädännön mukaan on oikeutettu intressi suojella kuluttajansopimuksiin liittyviä oikeuksia, olisi annettava oikeus saattaa asia joko tuomioistuimen tai sellaisen hallintoviranomaisen käsiteltäväksi, jolla on toimivalta ratkaista valitukset tai ryhtyä asianmukaiseen oikeudelliseen menettelyyn.
- (65) Mikään tässä direktiivissä ei saisi vaikuttaa kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjen soveltamiseen, jotka on annettu erityisesti asetuksella (EY) N:o 593/2008 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1215/2012 (7).
- (66) Direktiivi 1999/44/EY olisi kumottava. Kumoamispäivän olisi oltava se päivä, johon mennessä tämä direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä. Jotta voidaan varmistaa, että niitä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joita jäsenvaltiot tarvitsevat tämän direktiivin noudattamista varten, sovelletaan yhdenmukaisesti sopimuksiin, jotka tehdään siitä päivästä lukien, johon mennessä tämä direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä, tätä direktiiviä ei olisi sovellettava sopimuksiin, jotka on tehty ennen kyseistä päivää.
- (67) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2394 (8) liitettä olisi muutettava sisällyttämällä siihen viittaus tähän direktiiviin, jotta voidaan vahvistaa tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyvää rajat ylittävää yhteistyötä.
- (68) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/22/EY (9) liitettä I olisi muutettava sisällyttämällä siihen viittaus tähän direktiiviin, jotta voidaan varmistaa tässä direktiivissä vahvistettujen kuluttajien kollektiivisten etujen suojeleminen.
- (69) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman (10) mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

(7) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012, annettu 12 päivänä joulukuuta 2012, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EUVL L 351, 20.12.2012, s. 1).

(8) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2394, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1).

(9) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/22/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista (EUVL L 110, 1.5.2009, s. 30).

(10) EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (70) Jäsenvaltiot eivät voi riittäväällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli sisämarkkinoiden toiminnan edistämistä puuttamalla johdonmukaisella tavalla sopimusoikeudesta johtuviin rajat ylittävän tavarakaupan esteisiin unionissa, koska yksittäiset jäsenvaltiot eivät yksinään pysty puuttumaan vallitsevaan lainsäädännön hajanaisuuteen varmistamalla, että niiden oma lainsäädäntö on yhdenmukainen muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön kanssa, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla poistamalla pääasialliset sopimusoikeuteen liittyvät esteet täysimääräisen yhdenmukaistamisen avulla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (71) Komission on aiheellista tarkastella tämän direktiivin soveltamista viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta, erityisesti sen säännöksiä, jotka koskevat oikeussuojakeinoja ja todistustaakkaa – myös käytettyjen tavaroiden sekä julkisissa huutokaupoissa myytävien tavaroiden osalta – sekä tuottajan kaupallista kestävyystakuuta. Komission olisi myös arvioitava, varmistetaanko tätä direktiiviä ja direktiiviä (EU) 2019/770 soveltamalla yhtenäisen ja johdonmukainen oikeudellinen kehys digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen ja digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden toimittamiselle.
- (72) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja -vapauksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, muun muassa sen 16, 38 ja 47 artiklassa, vahvistettuja periaatteita,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde ja tarkoitus

Tällä direktiivillä pyritään edistämään sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja säätämään kuluttajansuojan korkeasta tasosta vahvistamalla yhteiset säännöt tietyistä vaatimuksista, jotka koskevat myyjien ja kuluttajien välillä tehtäviä myyntisopimuksia, erityisesti säännöt tavaroiden sopimuksenmukaisuudesta, säännöt oikeussuojakeinoista siinä tapauksessa, että tavara ei ole sopimuksen mukainen ja kyseisten oikeussuojakeinojen käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä kaupallisia takuita koskevat säännöt.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'myyntisopimuksella' sopimusta, jonka mukaisesti myyjä luovuttaa tai sitoutuu luovuttamaan tavaran omistusoikeuden kuluttajalle ja kuluttaja maksaa tai sitoutuu maksamaan tavaran hinnan;
- 2) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien sopimusten yhteydessä toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa;
- 3) 'myyjällä' luonnollista henkilöä tai joko yksityisessä tai julkisessa omistuksessa olevaa oikeushenkilöä, joka tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien sopimusten yhteydessä toimii tarkoituksessa, joka kuuluu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa, myös tämän luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimissä tai tämän puolesta toimivan muun henkilön kautta;
- 4) 'tuottajalla' tavaran valmistajaa tai sitä, joka tuo tavaran unionin alueelle, taikka sitä, joka esiintyy tuottajana liittämällä tavaranaan nimensä, tavaramerkkinsä tai muun erottuvan tunnuksensa;
- 5) 'tavaralla'
  - a) irtainta esinettä; tässä direktiivissä tarkoitettuina tavaroina pidetään myös vettä, kaasua ja sähköä, jos niitä pidetään kaupan tietynä tilavuutena tai määrätynä määränä;
  - b) irtainta esinettä, johon sisältyy digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu tai joka on liitetty digitaaliseen sisältöön tai digitaaliseen palveluun siten, että kyseisen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun puuttuminen estäisi tavaran toimintojen suorittamisen, jäljempänä 'digitaalisia elementtejä sisältävä tavara';
- 6) 'digitaalisella sisällöllä' digitaalisessa muodossa tuotettua ja toimitettua dataa;

- 7) 'digitaalisella palvelulla'
  - a) palvelua, jonka avulla kuluttaja voi luoda, käsitellä, tallentaa tai käyttää digitaalisessa muodossa olevaa dataa; tai
  - b) palvelua, joka mahdollistaa kuluttajan tai palvelun muiden käyttäjien lataaman tai luoman digitaalisessa muodossa olevan datan jakamisen tai muun vuorovaikutuksen sen kanssa;
- 8) 'yhteensopivuudella' tavarankäytön kykyä toimia sellaisen laitteen tai ohjelmiston kanssa, joiden kanssa samantyyppisiä tavaroita yleensä käytetään, ilman että tavaraa, laitetta tai ohjelmistoa on tarpeen muuttaa;
- 9) 'toimivuudella' tavarankäytön kykyä suorittaa toimintonsa tarkoituksenmukaisesti;
- 10) 'yhteentoimivuudella' tavarankäytön kykyä toimia muun kuin sellaisen laitteen tai ohjelmiston kanssa, jonka kanssa samantyyppistä tavaraa yleensä käytetään;
- 11) 'pysyvällä välineellä' välinettä, jonka avulla kuluttaja tai myyjä voi tallentaa tälle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat saatavilla myöhemmää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen toisinnan muuttumattomina;
- 12) 'kaupallisella takuulla' myyjän tai tuottajan (takuun antajan) kuluttajalle myyjän kuluttajalle sopimuksenmukaisuutta koskevien lakisääteisten velvoitteiden lisäksi antamaa sitoumusta palauttaa kauppahinta, vaihtaa tai korjata tavaraa taikka muulla tavoin huoltaa tavaraa, jos se ei vastaa niitä ominaisuuksia tai muita kuin sopimuksenmukaisuutta koskevia vaatimuksia, jotka on esitetty takuudokumentissa tai sopimuksen tekoaktilla tai ennen sitä saatavilla olevassa tavaraa koskevassa mainonnassa;
- 13) 'kestävyydellä' tavaroiden kykyä säilyttää toiminta- ja suorituskykynsä normaalissa käytössä;
- 14) ilmauksella 'maksutta' ilman tavarankäytön sopimuksen mukaisesti saattamisesta aiheutuvia välttämättömiä kuluja, erityisesti lähetys- ja kuljetuskuluja sekä työ- tai materiaalikustannuksia;
- 15) 'julkisella huutokaupalla' myyntimenetelmää, jossa myyjä tarjoaa huutokaupanpitäjän hoitaman avoimen tarjouskilpailumenettelyn kautta tavaroita tai palveluja kuluttajille, jotka osallistuvat tai joilla on mahdollisuus osallistua huutokauppatilaisuuteen henkilökohtaisesti, ja jossa hyväksytyt tarjoukset tehneellä on velvollisuus ostaa tavara tai palvelu.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kuluttajan ja myyjän välisiin myyntisopimuksiin.
2. Kuluttajan ja myyjän välisiä sopimuksia, jotka koskevat sellaisten tavaroiden toimittamista, jotka on valmistettava tai tuotettava, on myös pidettävä tässä direktiivissä tarkoitettuina myyntisopimuksina.
3. Tätä direktiiviä ei sovelleta digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen toimittamista koskeviin sopimuksiin. Sitä sovelletaan kuitenkin digitaaliseen sisältöön tai digitaalisiin palveluihin, jotka on sisällytetty tai liitetty 2 artiklan 5 alakohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla tavaroihin ja jotka toimitetaan yhdessä tavarankäytön kanssa tätä tavaraa koskevan myyntisopimuksen perusteella, riippumatta siitä, toimittaako tällaisen digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun myyjä vai kolmas osapuoli. Jos on epäselvyyttä siitä, muodostaako tavaraan sisällytetyn tai siihen liitetyn digitaalisen sisällön tai tavaraan sisällytetyn tai siihen liitetyn digitaalisen palvelun toimittaminen osan myyntisopimuksesta, myyntisopimuksen on katsottava kattavan digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun.
4. Tätä direktiiviä ei sovelleta
  - a) aineellisiin välineisiin, joita käytetään yksinomaan digitaalisen sisällön siirtovälineinä; tai
  - b) tavaroihin, jotka myydään pakkohuutokaupalla tai muuten lain nojalla.

5. Jäsenvaltiot voivat sulkea tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle myyntisopimukset, jotka koskevat

- a) julkisissa huutokaupoissa myytäviä käytettyjä tavaroita; ja
- b) eläviä eläimiä.

Edellä olevassa a alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa kuluttajien helposti saataville on asetettava selkeää ja kattavaa tietoa siitä, että tähän direktiiviin perustuvia oikeuksia ei sovelleta.

6. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen vapaasti säätää yleiseen sopimusoikeuteen kuuluvista seikoista, kuten säännöistä, jotka koskevat sopimuksen tekemistä, pätevyyttä, pätemättömyyttä tai vaikutuksia, sopimuksen purkamisesta aiheutuvat seuraukset mukaan lukien, siltä osin kuin näitä seikkoja ei säännellä tällä direktiivillä, eikä niiden mahdollisuuteen vapaasti säätää oikeudesta vahingonkorvaukseen.

7. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltion mahdollisuuteen antaa vapaasti kuluttajien valita tietty oikeussuojakeino, jos tavaran virhe ilmenee enintään 30 päivän ajan kuluessa toimituksesta. Tämä direktiivi ei myöskään vaikuta muuta kuin kuluttajasopimuksia koskeviin kansallisiin sääntöihin, joissa säädetään tietyn tyyppisiä virheitä koskevista erityisistä oikeussuojakeinoista tapauksissa, joissa virheet eivät olleet ilmenneet myyntisopimuksen tehoketkellä.

4 artikla

Yhdenmukaistamisen taso

Ellei tässä direktiivissä toisin säädetä, jäsenvaltiot eivät saa kansallisessa lainsäädännössään pitää voimassa tai ottaa käyttöön tässä direktiivissä vahvistetuista säännöksistä poikkeavia säännöksiä eivätkä myöskään tiukempia tai sallivampia säännöksiä erilaisen kuluttajansuojan tason varmistamiseksi.

5 artikla

Tavaran sopimuksenmukaisuus

Myyjän on toimitettava kuluttajalle tavara, joka täyttää tapauksen mukaan 6, 7 ja 8 artiklassa säädetty vaatimukset, sanotun kuitenkin rajoittamatta 9 artiklan soveltamista.

6 artikla

Sopimuksenmukaisuutta koskevat subjektiiviset vaatimukset

Tavaran katsotaan olevan myyntisopimuksen mukainen, kun erityisesti soveltuvin osin:

- a) sen kuvaus, tyyppi, määrä ja laatu sekä sen toimivuus, yhteensopivuus, yhteentoimivuus ja muut ominaisuudet vastaavat myyntisopimuksen määräyksiä;
- b) se soveltuu siihen erityiseen käyttötarkoitukseen, johon kuluttaja sitä tarvitsee ja jonka kuluttaja on viimeistään myyntisopimuksen tehoketkellä saattanut myyjän tietoon ja jonka myyjä on hyväksynyt;
- c) sen mukana toimitetaan kaikki lisävarusteet ja ohjeet, myös asennusohjeet, myyntisopimuksessa määrättyllä tavalla; ja
- d) siihen toimitetaan päivitykset myyntisopimuksessa määrättyllä tavalla.

7 artikla

Sopimuksenmukaisuutta koskevat objektiiviset vaatimukset

1. Sopimuksenmukaisuutta koskevien subjektiivisten vaatimusten noudattamisen lisäksi tavaroiden on oltava seuraavien vaatimusten mukaisia:

- a) niiden on sovellettava niihin käyttötarkoituksiin, joihin samantyyppistä tavaraa yleensä käytetään, ottaen tapauksen mukaan huomioon kaikki voimassa oleva unionin lainsäädäntö ja kansallinen lainsäädäntö, tekniset standardit tai, jos tällaisia teknisiä standardeja ei ole, alakohtaisesti sovellettavat käytännösäännöt;
- b) niiden on tapauksen mukaan vastattava laadultaan ja kuvaukseltaan näytettä tai mallia, jonka myyjä asetti kuluttajan saataville ennen sopimuksen tekemistä;

- c) niiden mukana on tapauksen mukaan toimitettava sellaiset lisätarvikkeet, pakkaukset, asennusohjeet tai muut ohjeet, sen mukaan, mitä ostaja voi kohtuudella odottaa saavansa; ja
- d) niiden määrän, laatua koskevien ja muiden ominaisuuksien, myös kestävyyteen, toimivuuteen, yhteensopivuuteen ja turvallisuuteen liittyvien ominaisuuksien, on vastattava ominaisuuksia, joita samantyyppisillä tavaroilla yleensä on ja joita kuluttaja voi kohtuudella odottaa, kun otetaan huomioon tavaroiden luonne ja myyjän tai liiketoimiketjuun aikaisemmassa vaiheessa osallistuneen muun henkilön, myös tuottajan, erityisesti mainonnassa tai merkinnöissä esittämät tai näiden puolesta esitetyt julkiset lausumat.
2. Edellä olevan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettut julkiset lausumat eivät sido myyjää, jos myyjä osoittaa, että
- a) hän ei tiennyt eikä hänen voida kohtuudella olettaa tienneen kyseisestä julkisesta lausumasta;
- b) kyseinen julkinen lausuma oli oikaistu sopimuksen tekohetken mennessä samaa tai siihen verrattavissa olevaa tapaa käyttäen, kuin millä se oli esitetty; tai
- c) kyseinen julkinen lausuma ei ole voinut vaikuttaa päätökseen ostaa tavaraa.
3. Jos kyseessä on digitaalisia elementtejä sisältävä tavara, myyjän on varmistettava, että kuluttajalle tiedotetaan päivityksistä, myös turvapäivityksistä, jotka ovat tarpeen kyseisen tavarantoimituksen säilyttämiseksi sopimuksen mukaisena, ja että ne toimitetaan kuluttajalle
- a) ajanjaksolla, jota kuluttaja voi kohtuudella odottaa ottaen huomioon tavarantoimituksen ja digitaalisten elementtien tyyppi ja tarkoitus sekä sopimuksen olosuhteet ja luonne, jos myyntisopimuksessa määrätään digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun kertatoimituksesta; tai
- b) tapauksen mukaan 10 artiklan 2 tai 5 kohdassa tarkoitettulla ajanjaksolla, jos myyntisopimuksessa määrätään digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun pidemmän ajan kuluessa tapahtuvasta jatkuvasta toimituksesta.
4. Jos kuluttaja ei asenna 3 kohdan mukaisesti toimitettuja päivityksiä kohtuullisen ajan kuluessa, myyjä ei ole vastuussa yksinomaan kyseisen päivityksen puuttumisesta aiheutuvasta virheestä edellyttäen, että
- a) myyjä on ilmoittanut kuluttajalle päivityksen saatavuudesta ja siitä, mitä seurauksia sillä on, jos kuluttaja ei asenna päivitystä; ja
- b) se, että kuluttaja ei ole asentanut päivitystä tai on asentanut sen virheellisesti, ei johdu kuluttajalle annetuista puutteellisista asennusohjeista.
5. Tavarantoimitusta ei katsota 1 tai 3 kohdassa tarkoitettujen sopimuksen mukaisuutta koskevien vaatimusten vastaiseksi, jos kuluttajalle on nimenomaisesti annettu myyntisopimuksen tekoajankohtana tieto siitä, että tavarantoimitus tietty erityispiirre poikkeaa 1 tai 3 kohdassa säädettyistä sopimuksen mukaisuutta koskevista vaatimuksista, ja kuluttaja on nimenomaisesti ja erikseen hyväksynyt tämän poikkeaman myyntisopimusta tehtäessä.

8 artikla

Tavarantoimituksen virheellinen asennus

Tavarantoimituksen virheellisestä asennuksesta johtuvaa virhettä pidetään tavarantoimituksen virheenä, jos

- a) asennus on osa myyntisopimusta ja sen suoritti myyjä tai se suoritettiin myyjän vastuulla; tai
- b) kuluttaja suoritti asennuksen, joka oli tarkoitettu hänen suoritettavakseen, ja virheellinen asennus johtui puutteista myyjän toimittamissa asennusohjeissa tai digitaalisia elementtejä sisältävien tavarantoimitusten osalta myyjän tai digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun toimittajan toimittamissa asennusohjeissa.

*9 artikla***Kolmannen osapuolen oikeudet**

Jos kolmannen osapuolen oikeuksien, erityisesti immateriaalioikeuksien, rikkomisesta johtuva rajoitus estää tavaran käytön 6 ja 7 artiklan mukaisesti tai rajoittaa sitä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajalla on oikeus käyttää 13 artiklassa säädettyjä oikeussuojakeinoja virheen korjaamiseksi, ellei kansallisessa lainsäädännössä säädetä myyntisopimuksen pätemättömyydestä tai purkamisesta tällaisissa tapauksissa.

*10 artikla***Myyjän vastuu**

1. Myyjä on vastuussa kuluttajalle virheistä, jotka ovat olemassa tavaran toimitusajankohtana ja ilmenevät kahden vuoden kuluessa tästä ajankohdasta. Tätä kohtaa sovelletaan myös digitaalisia elementtejä sisältäviin tavaroihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan 3 kohdan soveltamista.

2. Jos on kyse digitaalisia elementtejä sisältävistä tavaroista, joiden osalta myyntisopimuksessa määrätään digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun jatkuvasta toimituksesta pidemmän ajan kuluessa, myyjä on vastuussa myös digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun virheestä, joka tapahtuu tai ilmenee kahden vuoden kuluessa siitä, kun digitaalisia elementtejä sisältävä tavara toimitettiin. Jos sopimuksessa määrätään yli kaksi vuotta kestävästä jatkuvasta toimituksesta, myyjä on vastuussa digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun virheestä, joka tapahtuu tai ilmenee sinä aikana, jona digitaalinen sisältö tai digitaalinen palvelu on myyntisopimuksen mukaan määrä toimittaa.

3. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön määräaikoja, jotka ovat pidempiä kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut määräajat.

4. Jos 13 artiklassa säädettyjä oikeussuojakeinoja koskee kansallisen lainsäädännön nojalla myös vanhentumisaika, jäsenvaltioiden on varmistettava, että vanhentumisaika antaa kuluttajalle mahdollisuuden käyttää 13 artiklassa säädettyjä oikeussuojakeinoja sellaisen virheen korjaamiseksi, josta myyjä on vastuussa tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti ja joka ilmenee kyseisissä kohdissa tarkoitettuna ajanjaksona.

5. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön 13 artiklassa säädettyjen oikeussuojakeinojen osalta ainoastaan vanhentumisaajan. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vanhentumisaika antaa kuluttajalle mahdollisuuden käyttää 13 artiklassa säädettyjä oikeussuojakeinoja sellaisen virheen korjaamiseksi, josta myyjä on vastuussa tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti ja joka ilmenee kyseisissä kohdissa tarkoitettuna ajanjaksona.

6. Jäsenvaltiot voivat säätää, että myyjä ja kuluttaja voivat käytettyjen tavaroiden osalta sopia sopimusehdoista tai sopimuksista, joissa vastuu- tai vanhentumisaika on lyhyempi kuin 1, 2 ja 5 kohdassa tarkoitettut määräajat, edellyttäen, että tällaiset lyhyemmät määräajat eivät kuitenkaan ole lyhyempiä kuin yksi vuosi.

*11 artikla***Todistustaakka**

1. Jos tavarassa ilmenee virhe yhden vuoden kuluessa tavaran toimitusajankohdasta, virheen katsotaan olleen olemassa tavaran toimitusajankohtana, jollei toisin osoiteta tai jollei tämä oletama ole ristiriidassa tavaran luonteen tai virheen luonteen kanssa. Tätä kohtaa sovelletaan myös digitaalisia elementtejä sisältäviin tavaroihin.

2. Jäsenvaltiot voivat 1 kohdassa säädetyn yhden vuoden ajanjakson sijaan pitää voimassa tai ottaa käyttöön kahden vuoden ajanjakson, joka alkaa tavaran toimitusajankohdasta.

3. Jos on kyse digitaalisia elementtejä sisältävistä tavaroista, joiden osalta myyntisopimuksessa määrätään digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun jatkuvasta toimituksesta pidemmän ajan kuluessa, digitaalisen sisällön tai digitaalisen palvelun sopimuksenmukaisuutta 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna ajanjaksona koskeva todistustaakka on myyjällä tapauksessa, jossa virhe ilmenee mainitussa artiklassa tarkoitettuna ajanjaksona.

*12 artikla***Ilmoitusvelvollisuus**

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön säännöksiä, joiden mukaan kuluttajan on voidakseen käyttää oikeuksiaan ilmoitettava myyjälle virheestä määräajassa, joka on vähintään kaksi kuukautta siitä, kun kuluttaja havaitsi virheen.

*13 artikla***Oikeussuojakeinot virheen korjaamiseksi**

1. Jos tavarassa on virhe, kuluttajalla on oltava oikeus siihen, että se saatetaan sopimuksen mukaiseksi, tai saada kauppahinnasta oikeasuhteinen alennus tai purkaa sopimus tässä artiklassa säädetyin ehdoin.
2. Tavarantoimituksen saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi kuluttaja voi valita joko tavarantoimituksen korjaamisen tai vaihtamisen, paitsi jos valittu oikeussuojakeino olisi mahdoton tai aiheuttaisi toiseen oikeussuojakeinoon verrattuna myyjälle kohtuuttomia kustannuksia, kun otetaan huomioon kaikki asiaan liittyvät olosuhteet, kuten
  - a) tavarantoimituksen arvo siinä tapauksessa, ettei virhettä olisi;
  - b) virheen merkittävyys; ja
  - c) se, voitaisiinko vaihtoehtoinen oikeussuojakeino toteuttaa aiheuttamatta kuluttajalle merkittävää haittaa.
3. Myyjä voi kieltäytyä saattamasta tavaraa sopimuksen mukaiseksi, jos korjaaminen tai vaihtaminen on mahdotonta tai aiheuttaisi myyjälle kohtuuttomia kustannuksia, kun otetaan huomioon kaikki asiaan liittyvät olosuhteet, mukaan lukien 2 kohdan a ja b alakohdassa mainitut seikat.
4. Kuluttajalla on oikeus joko oikeasuhteiseen hinnanalennukseen 15 artiklan mukaisesti tai myyntisopimuksen purkamiseen 16 artiklan mukaisesti seuraavissa tapauksissa:
  - a) myyjä ei ole toteuttanut korjaamista tai vaihtamista tai, tapauksen mukaan, ei ole toteuttanut korjaamista tai vaihtamista 14 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tai myyjä on kieltäytynyt saattamasta tavaraa sopimuksen mukaiseksi tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti;
  - b) virhe ilmenee siitä huolimatta, että myyjä on yrittänyt saattaa tavarantoimituksen mukaiseksi;
  - c) virhe on luonteeltaan niin vakava, että se oikeuttaa välittömään hinnanalennukseen tai myyntisopimuksen purkamiseen; tai
  - d) myyjä on ilmoittanut tai olosuhteista käy selkeästi ilmi, että se ei aio saattaa tavaraa sopimuksen mukaiseksi kohtuullisessa ajassa tai aiheuttamatta kuluttajalle merkittävää haittaa.
5. Kuluttajalla ei ole oikeutta purkaa sopimusta, jos virhe on ainoastaan vähäinen. Myyjällä on todistustaakka siitä, onko virhe vähäinen.
6. Kuluttajalla on oikeus pidättäytyä suorittamasta kauppahinnasta vielä maksamatta olevaa osaa tai osaa siitä, kunnes myyjä on täyttänyt tämän direktiivin mukaiset velvollisuutensa. Jäsenvaltiot voivat määrittellä ehdot ja yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaisesti kuluttajalla on oikeus pidättäytyä maksamasta kauppahintaa.
7. Jäsenvaltiot voivat säätää siitä, vaikuttaako se, että kuluttaja on edistänyt virheen syntymistä, hänen oikeuteensa oikeussuojakeinoihin ja missä määrin.

*14 artikla***Tavarantoimituksen korjaaminen tai vaihtaminen**

1. Korjaaminen tai vaihtaminen on toteutettava
  - a) maksutta;
  - b) kohtuullisen ajan kuluessa siitä, kun kuluttaja on ilmoittanut myyjälle virheestä; ja
  - c) aiheuttamatta kuluttajalle merkittävää haittaa, ottaen huomioon tavarantoimituksen luonne ja tarkoitus, jota varten kuluttaja hankki tavarantoimituksen.

2. Jos virhe oikaistaan korjaamalla tai vaihtamalla tavara, kuluttajan on asetettava tavara myyjän saataville. Myyjän on otettava vaihdettu tavara takaisin omalla kustannuksellaan.
3. Jos korjaaminen edellyttää, että tavaran luonteen ja käyttötarkoituksen mukaisesti ennen virheen ilmenemistä asennettu tavara poistetaan, tai jos tällainen tavara on määrää vaihtaa, velvollisuus korjata tai vaihtaa tavara käsittää myös virheellisen tavaran poistamisen ja vaihdetun tai korjatun tavaran asentamisen tai poistamisesta ja asentamisesta aiheutuvien kustannusten korvaamisen.
4. Kuluttajalla ei ole velvollisuutta maksaa vaihdetun tavaran normaalista käytöstä vaihtamista edeltävältä ajalta.

15 artikla

Hinnanalennus

Hinnanalennuksen on oltava suhteessa yhtä suuri kuin kuluttajan vastaanottaman tavaran arvon aleneminen verrattuna arvoon, joka tavaralla olisi, jos se olisi sopimuksen mukainen.

16 artikla

Myyntisopimuksen purkaminen

1. Kuluttaja käyttää oikeuttaan purkaa myyntisopimus antamalla myyjälle ilmoituksen päätöksestään purkaa myyntisopimus.
2. Jos virhe koskee vain osaa sopimuksen mukaisesti toimitetusta tavarasta ja on olemassa perusteet myyntisopimuksen purkamiseen 13 artiklan nojalla, kuluttaja voi purkaa myyntisopimuksen vain näiden tavaroiden sekä niiden mahdollisten muiden tavaroiden osalta, jotka kuluttaja on hankkinut yhdessä virheellisten tavaroiden kanssa, jos kuluttajan ei voida kohtuudella odottaa hyväksyvän pelkästään sopimuksenmukaisten tavaroiden pitämistä.
3. Jos kuluttaja purkaa myyntisopimuksen kokonaan tai 2 kohdan mukaisesti vain tiettyjen myyntisopimuksen mukaisesti toimitettujen tavaroiden osalta,
  - a) kuluttajan on palautettava tavara myyjälle tämän kustannuksella; ja
  - b) myyjän on palautettava kuluttajalle tämän tavarasta maksama kauppahinta vastaanotettuaan tavaran tai kuluttajan toimittaman todisteen tavaroiden takaisin lähettämisestä.

Tämän kohdan soveltamista varten jäsenvaltiot voivat määritellä palauttamista ja takaisinmaksua koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

17 artikla

Kaupalliset takuut

1. Kaupallisen takuun on sidottava takuun antajaa niiden ehtojen mukaisesti, jotka on esitetty takuutodistuksessa ja siihen liittyvässä mainonnassa, joka oli saatavilla sopimuksen teko hetkellä tai ennen sitä. Tässä artiklassa säädetyin edellytyksin ja rajoittamatta unionin lainsäädännön tai kansallisen lainsäädännön muiden sovellettavien säännösten soveltamista, kun tuottaja tarjoaa kuluttajalle tiettyä tavaraa koskevan kaupallisen kestävyystakuun tietyksi ajanjaksoksi, tuottaja on vastuussa suoraan kuluttajalle tavaran korjaamisesta tai vaihtamisesta 14 artiklan mukaisesti koko kaupallisen kestävyystakuun voimassaoloajan. Tuottaja voi tarjota kuluttajalle suotuisimmat ehdot kaupallista kestävyystakuuta koskevassa lausumassa.

Jos kaupallista takuuta koskevassa lausumassa asetetut ehdot ovat kuluttajan kannalta vähemmän suotuisat kuin siihen liittyvässä mainonnassa, kaupallisen takuun on oltava sitova kaupalliseen takuuseen liittyvässä mainonnassa asetettujen ehtojen mukaisesti, ellei kyseistä mainontaa ole oikaistu ennen sopimuksen tekemistä samaa tai siihen verrattavissa olevaa tapaa käyttäen, kuin millä se on esitetty.

2. Kaupallista takuuta koskeva todistus on toimitettava kuluttajalle pysyvällä välineellä viimeistään tavarantoimitusajankohdalla. Kaupallista takuuta koskeva todistus on laadittava selkeällä ja ymmärrettävällä kielellä. Siinä on esitettävä seuraavat seikat:

- a) selkeä ilmoitus siitä, että kuluttajalla on lakisääteinen oikeus saada virhe korjatuksi maksutta, jos tavarassa on virhe, ja että kaupallinen takuu ei vaikuta näihin oikeussuojakeinoihin;
- b) takuun antajan nimi ja osoite;
- c) menettely, jota kuluttajan on noudatettava kaupallisen takuun käyttämiseksi;
- d) tavara, jota kaupallinen takuu koskee; ja
- e) kaupallisen takuun ehdot.

3. Edellä olevan 2 kohdan noudattamatta jättäminen ei vaikuta kaupallisen takuun sitovuuteen takuun antajan kannalta.

4. Jäsenvaltiot voivat antaa myös muita sellaisiin kaupallisiin takuisiin liittyviä seikkoja koskevia sääntöjä, joista ei säädetä tässä artiklassa, mukaan lukien säännöt siitä, millä kielellä tai kielillä kaupallista takuuta koskeva todistus on asetettava kuluttajan saataville.

18 artikla

Oikeus oikeussuojakeinoihin

Silloin kun myyjä on vastuussa kuluttajalle virheestä, joka johtuu toisen henkilön liiketoimintaketjun aikaisemmassa vaiheessa toteuttamasta toimesta tai laiminlyönnistä, mukaan lukien digitaalisia elementtejä sisältävän tavarantoimituksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisten päivitysten toimittamisen laiminlyönti, myyjällä on oltava oikeus vaatia hyvitystä vastuussa olevalta henkilöltä tai henkilöiltä liiketoimintaketjussa. Siitä, keneltä myyjä voi vaatia hyvitystä, sekä tähän liittyvistä toiminnoista ja edellytyksistä säädetään kansallisessa lainsäädännössä.

19 artikla

Täytäntöönpanon valvonta

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi on olemassa riittävät ja tehokkaat keinot.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuja keinoja voivat olla säännökset, joiden nojalla yhdellä tai useammalla seuraavista kansallisessa lainsäädännössä määritellyistä elimistä on mahdollisuus viedä asia kansallisen lainsäädännön mukaisesti tuomioistuimen tai toimivaltaisen hallinnollisen viranomaisen käsiteltäväksi sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia säännöksiä noudatetaan:

- a) julkiset elimet tai niiden edustajat;
- b) kuluttajajärjestöt, joilla on oikeutettu intressi suojella kuluttajia;
- c) elinkeinoelämän järjestöt, joilla on oikeutettu intressi toimia asiassa.

20 artikla

Kuluttajille tiedottaminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kuluttajien saatavilla on tietoa tämän direktiivin mukaisista kuluttajan oikeuksista sekä keinoista näiden oikeuksien täytäntöönpanemiseksi.

21 artikla

Pakottavuus

1. Jollei tässä direktiivissä toisin säädetä, kuluttajaa eivät sido sellaiset sopimusehdot, joilla kuluttajan vahingoksi estetään tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten toimenpiteiden soveltaminen, poiketaan niistä tai muutetaan niiden vaikutuksia, ennen kuin kuluttaja on ilmoittanut tavarantoimituksen virheestä myyjälle.

2. Tämä direktiivi ei estä myyjää tarjoamasta kuluttajille sopimusjärjestelyjä, joilla annetaan tässä direktiivissä säädettyä parempi suoja.

22 artikla

Asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttaminen

1) Korvataan asetuksen (EU) 2017/2394 liitteessä oleva 3 kohta seuraavasti:

”3. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 28).”

2) Korvataan direktiivin 2009/22/EY liitteessä I oleva 7 kohta seuraavasti:

”7. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 28).”

23 artikla

Direktiivin 1999/44/EY kumoaminen

Kumotaan direktiivi 1999/44/EY 1 päivästä tammikuuta 2022.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

24 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2021. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2022 alkaen.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

2. Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan sopimuksiin, jotka on tehty ennen 1 päivää tammikuuta 2022.

25 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee viimeistään 12 päivänä kesäkuuta 2024 tämän direktiivin soveltamista, mukaan lukien säännökset, jotka koskevat oikeussuojakeinoja ja todistustaakkaa, myös käytettyjen tavaroiden sekä julkisissa huutokaupoissa myytävien tavaroiden osalta, ja tuottajan kaupallista kestävyystakuuta, ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle. Kertomuksessa arvioidaan erityisesti sitä, varmistetaanko tätä direktiiviä ja direktiiviä (EU) 2019/770 soveltamalla yhtenäinen ja johdonmukainen kehys sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle digitaalisen sisällön, digitaalisten palvelujen ja digitaalisia elementtejä sisältävien tavaroiden toimittamisen osalta unionin politiikkaa ohjaavien periaatteiden mukaisesti. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Edellä olevaa 22 artiklaa sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2022.

27 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

LIITE

VASTAAVUUSTAUUKKO

Direktiivi 1999/44/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artikla
1 artiklan 2 kohdan a alakohta	2 artiklan 2 alakohta
1 artiklan 2 kohdan b alakohdan ensimmäinen luettelukohta	3 artiklan 4 kohdan b alakohta
1 artiklan 2 kohdan b alakohdan toinen ja kolmas luettelukohta	2 artiklan 5 alakohdan a alakohta
1 artiklan 2 kohdan c alakohta	2 artiklan 3 alakohta
1 artiklan 2 kohdan d alakohta	2 artiklan 4 alakohta
1 artiklan 2 kohdan e alakohta	2 artiklan 12 alakohta
1 artiklan 3 kohta	2 artiklan 15 alakohta ja 3 artiklan 5 kohdan a alakohta
1 artikla 4 kohta	3 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1 kohta	5 artikla
2 artiklan 2 kohdan a alakohta	6 artiklan a alakohta ja 7 artiklan 1 kohdan b alakohta
2 artiklan 2 kohdan b alakohta	6 artiklan b alakohta
2 artiklan 2 kohdan c alakohta	7 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artiklan 2 kohdan d alakohta	7 artiklan 1 kohdan d alakohta
2 artiklan 3 kohta	7 artiklan 5 kohta
2 artiklan 4 kohta	7 artiklan 2 kohta
2 artiklan 5 kohta	8 artikla
3 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	13 artiklan 1 kohta
3 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	13 artiklan 2 kohta ja 14 artiklan 1 kohdan a alakohta
3 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	13 artiklan 2 kohta
3 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	14 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta
3 artiklan 4 kohta	2 artiklan 14 alakohta
3 artiklan 5 kohta	13 artiklan 4 kohta
3 artiklan 6 kohta	13 artiklan 5 kohta
4 artikla	18 artikla
5 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1, 2, 3, 4 ja 5 kohta
5 artiklan 2 kohta	12 artikla
5 artiklan 3 kohta	11 artikla
6 artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta

Direktiivi 1999/44/EY	Tämä direktiivi
6 artiklan 2 kohta	17 artiklan 2 kohta
6 artiklan 3 kohta	17 artiklan 2 kohta
6 artiklan 4 kohta	17 artiklan 4 kohta
6 artiklan 5 kohta	17 artiklan 3 kohta
7 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	21 artiklan 1 kohta
7 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	10 artiklan 6 kohta
7 artiklan 2 kohta	—
8 artiklan 1 kohta	3 artiklan 6 ja 7 kohta
8 artiklan 2 kohta	4 artikla
9 artikla	19 ja 20 artikla
10 artikla	22 artikla
11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	24 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
11 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	24 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
11 artiklan 2 kohta	24 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta
12 artikla	25 artikla
13 artikla	26 artikla
14 artikla	27 artikla